

Goos, Folketingsmændene Dr. Oscar Hansen og Joh. Ottosen, endvidere Professor Dr. Gertz, Undervisningsinspektør Dr. Rønning, Professor S. Sørensen, Viceskole-direktør Dr. N. Bang, Rektorerne Hoff fra Sorø og Rafn fra Metropolitanskolen, Skolebestyrerne Dr. Tuxen og Lyngbye fra Kjøbenhavn, G. Bruun fra Kolding og Professor Krüger fra Helsingør. De Møder, vi have haft om Sagen paa Grundlag af det foreliggende Udkast, tror jeg have været meget frugtbringende for Sagen og meget lærerige for mig, og paa Grundlag af disse Forhandlinger er det, at nærværende Lovforslag er udarbejdet. Lovforslaget ledsages af udførlige Anmærkninger, og for en Del af disse skylder jeg ogsaa en Tak, nemlig til Professor Gertz, som navnlig angaaende den historiske Side af Anmærkningerne har været mig meget behjælpelig.

Saaledes er Lovforslaget altsaa bragt til Veje, og jeg overgiver det nu herved til Rigsdagen med det Haab, at Rigsdagen vil tage ikke alene velvillig paa Sagen, men ogsaa vil tage paa Sagen med den Forstaaelse og Interesse, som den i Virkeligheden fortjener, saaledes at det maatte kunne lykkes inden alt for længe at skaffe Skolen en Lov, som kunde give den, hvad Skolen altid trænger allermest til: at have en god Ordning at arbejde under og arbejde under i Ro i flere Aar. — Hermed er altsaa Lovforslaget forelagt for dette Ting.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1903 til 31. Marts 1904.

Anders Nielsen: Flere ærede Medlemmer med det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) i Spidsen have bebrejdet mig, om end ikke stærkt, saa dog tilstrækkelig tydeligt, mit formentlig for lyse Syn paa vore finansielle Forhold. Jeg tror, at denne Bebrejdelse er noget for ikke at sige helt ubegrundet. Det, som jeg begyndte med at fremhæve, var, at Højre savnede Føje til at tale om de finansielle Forhold under Venstreministeriet paa den Maade, som sket var. Jeg fremhævede, at den Anled-

ning, som Højre her tog, i Virkeligheden var yderst ringe, navnlig naar man sammenlignede Forholdene, hvorunder vi nu leve, med Forholdene saaledes som de formede sig i det sidste under Højreministeriet udløbne Finansaar, hvor Stillingen jo var den — jeg gentager det — at der i Finansaarets Løb optoges et Statslaan paa tilsammen 11½ Mill. Kr., og dog vilde Statsregnskabet, hvis samtlige de Foranstaltninger, der vare opførte paa § 27, vare komne til Udførelse og samtlige de Laan og Forskud, som vare bevilgede, vare komne til Udbetaling, til Trods for 11½ Mill.-Laanet have udvist et Underskud af 8½ Mill. Kr. Det var det, jeg fremhævede, og det var lige over for det, at jeg sagde, at der ingen Anledning var til fra Højres Side at korse sig over den nuværende Tingens Tilstand under Venstreministeriet. Angaaende selve det foreliggende Finanslovsforslag bemærkede jeg, at det ikke frembød noget glædeligt Skue, og derved sigtede jeg selvfølgelig til det, som vi alle sammen lægge Mærke til: det budgetterede Underskud. En saadan Bemærkning som den, at Forslaget ikke frembyder noget glædeligt Skue, kan ikke tages som Udtryk for noget særdeles lyst Syn.

Ej heller synes jeg, at det kan bebrejdes mig, at jeg paa den anden Side har gjort opmærksom paa det faktisk ubestridelige Forhold, at hvis Forslaget havde været dannet i den hidtil gængse Form, vilde det paa det nærmeste have udvist Balance. Dette er en faktisk Kendsgerning, som ingen kan bestride, og som heller ingen har søgt at bestride. Jeg nævnede ikke dette Forhold, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) rent ud sagde, for at besmykke noget, de faktiske Kendsgerninger, som jeg her paapegede, fortjene ikke den Betegnelse, som det ærede Medlem gav dem: Tryllekunster. Her er intet at besmykke eller lave Tryllekunster med, det er de faktiske Kendsgerninger, den nøgne Sandhed, som jeg har tilladt mig at paapege, og paapege af Hensyn til den rette og rigtige Forstaaelse ved Sammenligningen af det foreliggende Finanslovsforslag med andre, med de tidligere Finanslove. Jeg fremhævede udtrykkelig, at Realiteten i og for sig var den samme, uden Hensyn til Postereringen, og jeg tilføjede, at jeg paaskønnede, at Forslaget her var mere nøgternt end de tidligere, altsaa fremhævede det som en Fordel ved det foreliggende Forslag. Men der er jo ikke ud af det nogen som helst Grund for ærede Medlemmer til at be-